

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הגירות, והשבויה, והשפחה, שנפדו ושנתגייירו ושנשתחררו פחותות שלש שנים ויום אחד - כתובתן מאתים, ויש להן טענת בתולין.												■
גר קטן מטבילין אותו על דעת בית דין.	רב הונא:											◇
מאי קמ"ל?												^
דזכות הוא לו, וזכין לאדם שלא בפניו												◇
זכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לאדם שלא בפניו	תנינא:											◇
מהו דתימא עובד כוכבים בהפקירא ניחא ליה, דהא קיימא לן דעבד ודאי בהפקירא ניחא ליה, קמ"ל דהני מילי גדול, דטעם טעם דאיסורא, אבל קטן - זכות הוא לו.												◇
לימא מסייע ליה:												⋮
הגירות, והשבויה, והשפחה, שנפדו ושנתגייירו ושנשתחררו פחותות שלש שנים ויום אחד												◇
מאי לאו דאטבלינהו על דעת בית דין												⋮
לא, הכא במאי עסקינן - בגר שנתגייירו בניו ובנותיו עמו, דניחא להו במאי דעביד אבוהון.												◇
הגדילו - יכולין למחות.	רב יוסף:											◇
הגירות, והשבויה, והשפחה, שנפדו ושנתגייירו ושנשתחררו פחותות שלש שנים ויום אחד - כתובתן מאתים	איתיביה אביי:											◇
ואי ס"ד הגדילו יכולין למחות, יהבינן לה כתובה דאולה ואכלה בגיותה?												⋮
לכי גדלה.												◇
לכי גדלה נמי ממחייא ונפקא												⋮
כיון שהגדילה שעה אחת ולא מיחתה, שוב אינה יכולה למחות.												◇
אלו נערות שיש להן קנס: הבא על המזמרת, ועל הנתינה, ועל הכותית, ועל הגירות, ועל השבויה, ועל השפחה, שנפדו ושנתגייירו ושנשתחררו פחותות שלש שנים ויום אחד - יש להן קנס ואי אמרת, הגדילו יכולין למחות, יהבינן לה קנס דאולה ואכלה בגיותה?	מתיב רבא:											◇
לכי גדלה.												⋮
לכי גדלה נמי ממחייא ונפקא												⋮
כיון שהגדילה שעה אחת ולא מיחתה, שוב אינה יכולה למחות.												◇
אביי לא אמר כרבא, התם קנסא - היינו טעמא, שלא יהא חוטא נשכר												◇
רבא לא אמר כאביי, כתובה - היינו טעמא, שלא תהא קלה בעיניו להוציאה.												◇
הגדול שבא על הקטנה, וקטן שבא על הגדולה, ומוכת עץ - כתובתן מאתים, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											◇
מוכת עץ - כתובתה מנה.	הכמים:											◇
בתולה אלמנה, גרושה, וחלוצה, מן הנישואין - כתובתן מנה, ואין להן טענת בתולים.												■
הגירות, והשבויה, והשפחה, שנפדו ושנתגייירו ושנשתחררו יתירות על בנות שלש שנים ויום אחד - כתובתן מנה, ואין להן טענת בתולין.												■
קטן הבא על הגדולה - עשאה מוכת עץ	רב יהודה אמר רב:											◇
כי אמריתה קמיה דשמואל												○
אין מוכת עץ בבשר.	אמר: [שמואל]											◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ■ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
איכא דמתני לה להא שמעמא באפי נפשה:												■	יא:
קטן הבא על הגדולה - רב אמר: עשאה מוכת עין	[רב]											◆ ■	יא:
אין מוכת עין בבשר.	שמואל:											◆ ■	יא:
גדול שבא על הקטנה, וקטן הבא על הגדולה, ומוכת עין - כתובתן מאתים, דברי ר"מ	מתיב רב אושעיא: [ר"מ]											◆ ■ ?	יא:
מוכת עין - כתובתה מנה	הכמים:											◆ ■ ?	יא:
הכי קאמר: גדול הבא על הקטנה - ולא כלום, דפחות מכאן כנותן אצבע בעין דמי וקטן הבא על הגדולה - עשאה מוכת עין, ומוכת עין גופא - פלוגתא דר"מ ורבנן.	רבא:											!	יא:
מהחלוקת - כשהכיר בה, דר"מ מדמי לה לבוגרת, ורבנן מדמו לה לבעולה, אבל לא הכיר בה - דברי הכל ולא כלום.	רמי בר חמא:											■	יא:
ור"מ אמאי מדמי לה לבוגרת? נדמייה לבעולה												?	יא:
בעולה איתעביד בה מעשה בידי אדם, הא לא איתעביד בה מעשה בידי אדם.	[רבי מאיר]											!	יא:
ורבנן, אדמדמו לה לבעולה, נדמייה לבוגרת.												?	יא:
בוגרת לא איתעביד בה מעשה כלל, הא איתעביד בה מעשה.	[רבנן]											!	יא:
אבל לא הכיר בה - לדברי הכל ולא כלום	[רמי בר חמא]											■	יא:
היא אומרת מוכת עין אני, והוא אומר לא כי, אלא דרוסת איש את, ר"ג ור' אליעזר אומרים: נאמנת	מתיב רב נחמן:											■ ?	יא:
בין הכיר בה ובין לא הכיר בה - לר"מ מאתים	אלא אמר רבא: [לר"מ]											◆ ■	יא:
הכיר בה - מנה, לא הכיר בה - ולא כלום.	לרבנן:											◆ ■	יא:
והדר ביה רבא												■	יא:
כיצד הוצאת שם רע? בא לבית דין ואמר: פלוני, לא מצאתי לבתך בתולים, אם יש עדים שזינתה תחתיו - יש לה כתובה מנה	דתניא:											■ ■	יא:
אם יש עדים שזינתה תחתיו - בת סקילה היא												?	יא:
הכי קאמר: אם יש עדים שזינתה תחתיו - בסקילה, זינתה מעיקרא - יש לה כתובה מנה												■ ■	יא:
זאת אומרת: כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה - יש לה כתובה מנה	ואמר רב חייה בר אבין אמר רב ששת:											■ ■	יא:
הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים, היא אומרת משארסתני נאנסתי ונסתחפה שדוה, והוא אומר לא כי, אלא עד שלא אירסתך והיה מקחי מקח טעות ולית לה כלל	ומתיב רב נחמן:											■ ?	יא:
אפשר? רב עמרם וכל גדולי הדור יתבי כי אמר רב ששת להא שמעמא, וקשיא להו, ושני: מאי מקח טעות? נמי ממתים, אבל מנה אית לה, ואת אמרת: לית לה כלל	ואמר להו רב חייה בר אבין:											?	יא:
מאן דקא מותיב - שפיר קא מותיב, מקח טעות לגמרי משמע	ואמר רבא:											■	יא:
ואלא קשיא הך												?	יא:
תריץ ואימא הכי: אם יש עדים שזינתה תחתיו - בסקילה, זינתה מעיקרא - ולא כלום, נמצאת מוכת עין - יש לה כתובה מנה	[רבא] !											■	יא:
והא רבא הוא דאמר: לרבנן, לא הכיר בה - ולא כלום												?	יא:
אלא ש"מ, הדר ביה רבא מההיא.												!	יא:
כנסה ראשון לשום נישואין, ויש לה עדים שלא נסתרה, אי נמי נסתרה ולא שהתה כדי ביאה - אין השני יכול לטעון טענת בתולים, שהרי כנסה ראשון.	ת"ר:											■	יא: